

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende vrijwillige deeltijdarbeid

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 4 maart 1982)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel
100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité,

Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 18 december 1979 ⁽¹⁾ met betrekking tot de deeltijdarbeid heeft gesteld dat deze „dient te geschieden op basis van vrijwilligheid, dient open te staan voor mannen en vrouwen en niet mag worden opgelegd aan degenen die full-time wensen te werken”;

Overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 17 september 1981 ⁽²⁾ over de werkgelegenheid en de aanpassing van de arbeidstijd met betrekking tot de deeltijdarbeid heeft gesteld dat „de keuze vrijwillig moet gebeuren” en dat „discriminatie moet worden voorkomen”;

Overwegende dat de deeltijdarbeid een realiteit op de arbeidsmarkt is geworden, maar dat nog maatregelen moeten worden getroffen om de deeltijdwerkers dezelfde rechten te waarborgen als de voltijdwerkers, waarbij rekening moet worden gehouden met het specifieke karakter van de deeltijdarbeid;

Dat de onderhavige maatregel is ontworpen als aanvulling op het terrein van de deeltijdarbeid van de be-

staande wetgeving inzake de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen;

Overwegende dat er nog belangrijke verschillen tussen de Lid-Staten bestaan met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het beginsel van niet-discriminatie tussen deeltijd- en voltijdwerkers en dat deze verschillen de concurrentie tussen ondernemingen kunnen vervalsen en van invloed kunnen zijn op de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat bijgevolg in deze situatie verbetering moet worden gebracht door een onderlinge aanpassing van de wetgevingen op de weg van de vooruitgang in de zin van artikel 117 van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn handelt over de deeltijdarbeid.

In deze richtlijn worden de volgende definities gebezigd:

- *normale arbeidstijd*: de bij wet, bij cao of bij bedrijf- of ondernemingsovereenkomst voor enige categorie werknemers vastgestelde normale arbeidstijd;
- *voltijdarbeid*: arbeid die regelmatig gedurende de normale arbeidstijd wordt verricht;
- *deeltijdwerk*: arbeid die regelmatig wordt verricht en met betrekking waartoe tussen werkgever en werknemer een kortere dan de normale arbeidstijd is overeengekomen;
- *voltijd (deeltijd)-werker*: een werknemer die met zijn of haar werkgever overeenkomt voltijd (deeltijd)-arbeid te verrichten.

⁽¹⁾ PB nr. C 2 van 4. 1. 1980.

⁽²⁾ PB nr. C 260 van 12. 10. 1981.

Artikel 2

Deeltijdwerkers mogen niet ten opzichte van de voltijdwerkers gediscrimineerd worden ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, de voorwaarden voor ontslag, de actieve en passieve deelneming aan de instellingen die de werknemers vertegenwoordigen, de toegang tot de beroepsopleiding, de promotiekansen, de toegang tot de sociale voorzieningen en de medische verzorging.

Artikel 3

1. De deeltijdwerkers mogen niet uitgesloten worden van de wettelijke stelsels of de beroepsregelingen inzake sociale zekerheid. Voor de berekening van hun premies en prestaties wordt uitgegaan van dezelfde grondslag als voor de voltijdwerkers, waarbij rekening wordt gehouden met de duur van de door hen verrichte arbeid en/of met de door hen genoten bezoldiging.

2. De Lid-Staten kunnen het bepaalde in lid 1 buiten toepassing laten voor de deeltijdwerkers van wie de duur van de arbeid en/of de genoten bezoldiging beneden het minimum ligt, dat is gesteld om in aanmerking te komen voor de wettelijke en beroepsregelingen van sociale zekerheid.

Artikel 4

1. De bezoldiging, het vakantiegeld, de uitkering bij ontslag en de vergoeding bij pensionering van de deeltijdwerkers staan, naar de duur van hun arbeid, in evenredigheid tot de genoemde inkomenselementen van de voltijdwerkers in een gelijkwaardige functie.

2. Lid 1 doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Lid-Staten in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of collectieve overeenkomsten of akkoorden voor de deeltijdwerkers gunstiger maatregelen te nemen.

Artikel 5

De aard en de duur van de arbeid, alsmede de wijze waarop de arbeidstijd wordt gespreid, worden tussen werkgever en werknemer schriftelijk overeengekomen.

Artikel 6

In hetzelfde bedrijf of in dezelfde onderneming hebben de deeltijdwerkers die in een voltijdfunctie willen worden geplaatst of herplaatst en de voltijdwerkers die in een deeltijdfunctie willen worden geplaatst of herplaatst voorrang boven gegadigden van buiten de

onderneming wanneer een vacature vrijkomt in overeenstemming met hun vakbekwaamheid en beroepservaring.

Artikel 7

De deeltijdwerkers moeten, op zijn minst in verhouding tot het door hen gewerkte aantal uren, worden meegerekend bij de personeelssterkte van een bedrijf of onderneming, vooral met het oog op de vaststelling van de sociale verplichtingen die samenhangen met de omvang van het personeel.

Artikel 8

Bij het invoeren van deeltijdarbeid moeten de procedures worden gevolgd die inzake informatie en raadpleging van de vertegenwoordigers van de werknemers voor de voltijdwerkers in de Lid-Staten gelden.

Artikel 9

1. De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in strijd met het voorgaande worden ingetrokken.

2. De bepalingen in collectieve of individuele arbeidsovereenkomsten welke strijdig zijn met het voorgaande zijn nietig of kunnen nietig worden verklaard.

Artikel 10

1. Uiterlijk 1 januari 1984 doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied aannemen.

Artikel 11

Binnen een termijn van twee jaar volgende op de beëindiging van het in artikel 10 bedoelde tijdvak verstrekken de Lid-Staten aan de Commissie alle dienstige gegevens om haar in staat te stellen aan de Raad een verslag over de toepassing van deze richtlijn voor te leggen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.